

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ Ἔορτῇ
τῶν Χριστουγέννων

• 2024 •

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ

έλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,

**Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἑκκλησίας τῆς Κύπρου.
Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος» γεννᾶται σήμερον ἐκ τῆς Αειπαρθένου Μαρίας «ἐν δούλου μορφῇ», στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐπικυρώνοντας καὶ ἐπαληθεύοντας δλες τῆς Προφητείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τὴν προσδοκία τῶν Ἐθνῶν. Μὲ τὴν εἰσοδό Του στὸν κόσμο μας ἐπαναπροσδιορίζει τὴν ἀνθρώπινη Ιστορία καὶ δίνει σ' αὐτὴν οὐσιαστικὸ περιεχόμενο καὶ σκοπό.

«Μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν» δόνομάζει τὰ Χριστούγεννα ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος στὴ σπουδαιότητά της καὶ στὴν ἐξ αὐτῆς προέλευση τῶν ἄλλων ἑορτῶν. «Γενέθλιον ἡμέραν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ κοινὴν ἑορτὴν πάσης τῆς κτίσεως», τὴν ἀποκαλεῖ ὁ Μέγας Βασιλεὺς, ὑποδεικνύοντας ὅτι διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἀναδημουργία δλης τῆς κτίσεως. Κι ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος τὴν προσδιορίζει ως «σεισμὸν γῆς», ὑπονοώντας τὴν κατακρήμνιση τοῦ κράτους τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου.

Η σάρκωση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ μεγαλύτερο μυστήριο δλων τῶν αἰώνων, τὸ ὅποιο δὲν συγκρίνεται οὔτε καὶ μὲ αὐτὴν τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου. Τότε, ὁ Θεός, μὲ τὴν παντοδυναμία Του, ἐδημιουργήσε τὰ πάντα ἐκ τοῦ μηδενός. Τώρα, «ὅ πανταχοῦ παρὼν» καὶ «ἀεὶ ὄν» γίνεται ὁ ἴδιος δημιουργημα.

Δοξολογοῦντες κι ἐμεῖς μετὰ τῶν Ἀγγέλων καὶ προσκυνοῦντες μετὰ τῶν Μάγων καὶ τῶν Ποιμένων «τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ», καλούμαστε νὰ ἐγκύψουμε καὶ νὰ κατανοήσουμε τὰ κύρια μηνύματα τῆς ἑορτῆς:

• Τὸ «μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον» ἀποδεικνύει τὴν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἀποστάτη ἀνθρωπο. Ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς μᾶς λέγει ὅτι «ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ξίσωμεν δι’ αὐτοῦ» (Α΄ Ἰω. 4, 9-10). Μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ ἐπῆλθε ἡ εἰρήνευση, ἡ συμφιλίωση καὶ ἡ καταλλαγὴ τοῦ ἐπαναστατημένου ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεό. Αὐτὴν ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεό, ποὺ ἔγινε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνετέλεσε ὥστε νὰ ἀποκατασταθεῖ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ πρὸς ἄλλήλους εἰρήνη καὶ ἀγάπη.

• Μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀνθρωπὸς μπορεῖ νὰ ἀνακαλύψει τὸ ἀρχέτυπό του, τὴν ἀλήθεια τῆς ζωῆς του, τὸν πραγματικὸ προορισμό του. Παρέχει ὁ Χριστὸς τὸν ἑαυτό Του, τὴν ζωὴν καὶ τὴν διδασκαλία Του, ως παράδειγμα, προκειμένου νὰ μπορέσει ὁ ἀνθρωπὸς νὰ νικήσει τὴν ἀμαρτία καὶ ὅλα τὰ θλιβερὰ συνακόλουθά της.

• Η γέννηση τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλέστερην ἐγγύησην ὅτι δὲν βρισκόμαστε πλέον μόνοι σ' ἐναν κόσμο χωρὶς νόημα, πορευόμενοι, χωρὶς ἐλπίδα, «ἐν χώρᾳ

καὶ σκιᾶ θανάτου» (Ματθ. 4, 16), ἀλλ’ ὅτι ὁ Θεός, ὁ Ἐψιλανουήλ, εἶναι ἀνάμεσά μας, ὁδηγὸς καὶ συμπαραστάτης στὸν ἄγῶνα μας.

Μεγάλα, ἐπομένως, τὰ μηνύματα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς. Πλούσια καὶ χωρὶς μέτρο ἡ προσφερόμενη εὐεργεσία τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Ωστόσο, γιὰ νὰ οἰκειοποιηθεῖ ὁ ἄνθρωπος τὴν σωτηρία χρειάζεται καὶ ἡ δική του θέληση. Ο Χριστὸς μὲ τὴν ἐνανθρώπησην καὶ τὸ ἀπολυτρωτικό Του ἔργο μᾶς ἔδωσε τὴν δυνατότητα τῆς σωτηρίας. Γιὰ τὴν πραγμάτωσή της χρειάζεται καὶ ἡ ἐλεύθερη βούληση τοῦ ἄνθρωπου.

Πέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Θεὸς μᾶς προσφέρει τὴν δυνατότητα τῆς σωτηρίας. Κι ἀν πόλεμοι καὶ συγκρούσεις συγκλονίζουν ἀκόμα τὸν κόσμο, ἵδιαίτερα στὰ μέρη ποὺ ἀκούστηκε ὁ ὕμνος τῶν Ἀγγέλων «ἐπὶ γῆς εἰρήνη» κι ἀν λαοὶ στεροῦνται ἀκόμα τὴν ἐλευθερία τους, εἶναι γιατὶ οἱ ἄνθρωποι τοποθετοῦνται ἀρνητικὰ ἀπέναντι στὴν προσφορὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπιλέγοντας «τὸ σκότος μᾶλλον ἢ τὸ φῶς». (Ιω. 3, 19)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας στερούμαστε, βάναυσα, κι ἐμεῖς στὴν Κύπρο, ἐδῶ καὶ πενήντα χρόνια. Παρὰ τὴν ἐπιδειχθείσα καλὴ θέληση καὶ τὴν πέραν τῶν δρίων ἀσφαλείας ὑποχωρητικότητα τῆς πλευρᾶς μας, ἡ κατοχικὴ δύναμη ἐπιψένει στὴν πραγμάτωση τῶν ἀνόσιων στόχων της ποὺ εἶναι ἡ κατάληψη καὶ τουρκοποίηση ὀλόκληρης τῆς Κύπρου.

Ἡ σημερινή, ἵδιαίτερα, μέρα μᾶς παραπέμπει στὶς αἰώνιες ἀξίες ποὺ μᾶς ὑπενθύμισε ὁ ἐρχομὸς στὴ γῆ τοῦ Χριστοῦ. Ο Χριστὸς μᾶς ὑπενθύμιζε ὅτι ἔχουμε δημιουργηθεῖ «κατ’ εἰκόνα» τοῦ Θεοῦ. Κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐλευθερία. Ἐλεύθερους μᾶς ἔχει δημιουργήσει ὁ Θεός. Ὅποιος ἀνέχεται τὴν δουλεία, ὅχι μόνον τὴν πνευματική, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνική, προσβάλλει τὴν «κατ’ εἰκόνα» Θεοῦ δημιουργία του. Κι ὅταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διαμηνύει «ὑμεῖς ἐπ’ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε» (Γαλ. 5, 13), μᾶς δηλώνει ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἡ πνευματική, ἀλλὰ καὶ ἡ κάθε εἴδους δουλεία μισητὴ στὸν Θεό.

Πέραν τῆς ὑποχρέωσης μας ὡς Χριστιανῶν νὰ ὑπερασπιστοῦμε τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια μας, ἐπιδιώκοντας μὲ κάθε μέσο τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν κατοχὴ καὶ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας, ἔχουμε χρέος καὶ ἔναντι τῆς ἐθνικῆς μας καταγωγῆς. Οἱ Ἑλληνες διαβιοῦμε στὴν Κύπρο ἐδῶ καὶ 35 αἰώνες. Δὲν μποροῦμε νὰ παραβλέψουμε αὐτὴ τὴν Ιστορικὴ πορεία συμβάλλοντας μὲ τὴν ἀμέλεια ἢ τὴν ἀνεπάρκειά μας, στὴν τουρκοποίηση τοῦ τόπου.

Ἐχουμε τὴν γνώμη ὅτι δὲν ἔχουμε συνειδητοποιήσει πλήρως τὴν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου ποὺ μᾶς ἀπειλεῖ, γι’ αὐτὸ καὶ δὲν ἀντιμετωπίζουμε μὲ τὸν δέοντα τρόπο τὴν κατάσταση. Δυστυχῶς, ἡ δική μας πλευρὰ ἔχει αὐτοεγκλωβιστεῖ στὴν ἐπιδίωξη μᾶς λύσης, ποὺ στηρίζεται στὴ λογικὴ ὅτι οἱ Ἑλληνες τῆς Κύπρου δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα διαβίωσης στὸ πλαίσιο ἐνὸς σύγχρονου κράτους κάτω ἀπὸ συνθῆκες ἐλευθερίας καὶ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Κι αὐτὸ γιατί θεωροῦμε ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι πανίσχυρη καὶ ἀποδεχόμαστε ὅτι θὰ πρέπει νὰ προβαίνουμε σὲ συνεχεῖς ὑποχωρήσεις πρὸς κατευνασμό της. Μὰ εἶναι εὐδιάκριτη καὶ ἡ κατάληξη μᾶς τέτοιας πορείας, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν τουρκοποίηση ὀλόκληρης τῆς Κύπρου.

Ἀπευθυνόμαστε καὶ πάλιν πρὸς δλους: Τὶς Κυβερνήσεις Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, δλες τὶς πολιτικὲς δυνάμεις Ἑλλάδος καὶ Κύπρου καὶ πρὸς δλο τὸ Ἐθνος. Ἐνα τμῆμα τοῦ Ἐθνους κινδυνεύει τὸν ἔσχατο τῶν κινδύνων. Ἐπιβάλλεται, μὲ εὐθύνη ἀπέναντι στὴν Ιστορία καὶ τοὺς προγόνους μας, νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν κατάσταση καὶ νὰ προγραμματίσουμε τὸ μέλλον. Ο προγραμματισμός μας δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχει ὀρίζοντα τετραετίας ἢ πενταετίας, δσο καὶ οἱ ἐπόμενες ἐκλογές, ἀλλὰ τὸ διπνεκές. Ἐνας τέτοιος

προγραμματισμὸς δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀφήνει περιθώρια ἐπιβολῆς τῶν τουρκικῶν ἀνόσιων ἐπιδιώξεων ἐπὶ τῆς Κύπρου. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἔνας προγραμματισμὸς δπως τὸν ὁρίζουν οἱ διαχρονικὲς ἀξίες τῆς πόλης καὶ τῆς φυλῆς μας, δπως τὸν ὁρισμένον οἱ 35 αἰῶνες Ἑλληνικῆς παρουσίας μας στὴν Κύπρο καὶ ποὺ θὰ ἔχει στόχο τοῦ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας.

Πρώτη καὶ ἐπείγουσα ἀναγκαιότητα πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ψευδαισθηση ὅτι ἡ ὅποιαδήποτε κινητικότητα, ἔστω καὶ λεκτική, γύρω ἀπὸ τὸ Κυπριακό, προωθεῖ μὰν ὅρθη λύσην. Ἡ πεῖρα 50 χρόνων ἔδειξε τὸ ἀτελέσφορο τῆς διαδικασίας τῶν διακοινοτικῶν συνομιλιῶν. Θὰ πρέπει δλοι μας, συντονισμένοι, νὰ ἐπαναποθετήσουμε τὸ πρόβλημά μας ὡς πρόβλημα εἰσβολῆς καὶ κατοχῆς καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὸν τὸ πρᾶγμα νὰ ἐπιδιώξουμε τὴν λύσην.

Ως πολῖτες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ένωσης ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσουμε καὶ γιὰ μᾶς, δλους τοὺς νόμιμους κατοίκους τῆς Κύπρου, δτι ἀπολαμβάνουν οἱ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι: Ἐλεύθερη διακίνηση, ἐγκατάσταση καὶ ἀπόκτηση περιουσίας σὲ δλη τὴν πατρίδα μας. Θὰ πρέπει μὲ σταθερότητα νὰ ἐπιψείνουμε σ' αὐτὴ τὴν διεκδίκηση. Κάθε ἄλλη λύση ὁδηγεῖ στὴν τουρκοποίηση τοῦ τόπου. Ἄς μᾶς συνέχει ἡ εὐθύνη μας ἀπέναντι στὴν Ιστορία. Καὶ νά ἴμαστε σίγουροι ὅτι τὶς προσπάθειές μας θὰ εὐλογήσει καὶ θὰ ἐνισχύσει ὁ Θεός.

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς ἀπονέμουμε τὴν πατρικὴ εὐλογία μας πρὸς δλους, ἰδιαίτερα τοὺς ἐμπερίστατους: τοὺς ἀγνοούμενους μας, τοὺς ὅποιους δὲν θεωροῦμε, χωρὶς ἐνδελεχῆ ἔρευνα, νεκρούς, καθὼς καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, τοὺς ἐγκλωβισμένους καὶ τοὺς πρόσφυγες συμπατριῶτες μας. Ἐπικαλούμενοι τὴν εὐλογία καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρὸς δλους καὶ κατὰ τὸν ἀνατέλλοντα, ἐντὸς ὀλίγου, νέον ἐνιαυτόν, διατελοῦμεν

Τερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

Χριστούγεννα 2024.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων ἐν Χριστῷ τεχθέντι

+: Κινητὸς Γραμμ

ΣΗΜ.: Οι Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀνάγνωση τῆς Ἑγκυκλίου κατὰ τὴ θεία Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.